

Een warm talen(t)huis

Mijn naam is Ângela en twintig jaar geleden verliet ik Portugal en vestigde ik me in België. In het begin was het een uitdaging om de taalbarrière te overwinnen en Nederlands te leren om me in mijn nieuwe thuisland te integreren. Toen ik een jaar later op het CLT begon te werken en met Nederlandstalige en anderstalige collega's begon te communiceren, is mijn Nederlands traag maar zeker gegroeid. 20 jaar later kan ik eindelijk zeggen dat ik het (bijna alle dagen) vlot spreek.

Als leerkracht Portugees probeer ik mijn studenten te inspireren om de Portugese taal te (blijven) ontdekken. We werken en zoeken samen. Hun succes is mijn succes. Er is geen grotere beloning voor mijn werk dan een groep samen zien werken en lachen.

Een paar jaren geleden ben ik zelf begonnen met het leren van Japans, een taal die heel anders is dan mijn moedertaal en de talen die ik tot dan had geleerd. Het is een grote uitdaging, misschien het grootste dat ik ooit heb ervaren. Er zijn dagen wanneer ik me afvraag waarom ik het doe. Maar het antwoord is heel simpel: ik geniet ervan, ik ontdek dat ik meer kan dan ik dacht, ik beleef plezier samen met mijn medecursisten en we vloeken (soms), lachen (veel) en vieren samen.

Het CLT is tegelijkertijd mijn werkomgeving en mijn leeromgeving. Maar ook voor een stuk mijn thuis. Collega's zijn vrienden geworden en sommige zijn ook mijn leerkrachten, mijn eerste lerares Nederlands is nu mijn collega, (oud-) studenten sturen een mailtje om te vertellen hoe het met hen gaat of een kaartje vanuit vakantie. Ik ben dankbaar voor mijn ervaringen op het CLT en de mogelijkheden die ik heb gekregen om zowel als persoon als leerkracht te groeien. Het leren van nieuwe talen en culturen en het werken met een multicultureel, enorm divers en gepassioneerd team helpt me om mijn horizon te verbreden en een beter begrip te krijgen van onze wereld. Ik hoop nog vele jaren te kunnen bijdragen aan deze mooie gemeenschap.

Ângela Jesus

